

Bilag til bet. o. lovf. vedr. ligestilling af kvinder og mænd

kan nævnes en række finansielle selskaber, banker, forsikringsvirksomheder, realkreditinstitutter m.v. Det forventes ikke, at bestemmelsen vil blive anvendt for sådanne selskaber. Herudover er der koncessionerede selskaber inden for energiforsyningen. Hertil kan eksempelvis oplyses, at det fra Miljø- og Energiministeriet telefonisk er oplyst, at der ikke er offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer i de selskaber, der hører under A P Møller koncernen. Lovforslagets § 11, stk. 4 vil således ikke kunne finde anvendelse på disse selskaber. Det skal understreges, at stk. 4's anvendelse er møntet på bestyrelser i private virksomheder, der har overtaget offentlige opgaver. Bestemmelsen er en direkte videreførsel af den gældende bestyrelseslovs adgang til at lade sådanne selskaber være omfattet af kravet til kønssammensætningen i bestyrelsen. Så vidt jeg er orienteret har de gældende bestemmelser ikke været anvendt, og bestemmelsen må forventes at få mindre betydning i takt med, at der på stadigt færre områder er eneret til drive bestemte former for virksomhed, som det tidligere var gældende, f.eks. på teleområdet.

Spørgsmål 17:

Ministeren bedes med konkrete eksempler belyse indholdet af den foreslåede § 3 samt redegøre for, på hvilke områder den medfører en fravigelse af det hidtidige regelgrundlag.

Svar:

Lovforslagets § 3 omhandler adgangen til at fravige det generelle forbud mod forskelsbehandling til fordel for ligestillingsfremmende initiativer uden for arbejdsmarkedsområdet. I forbindelse med lovforslaget foretages der også en ændring af ligebehandlingsloven § 13, der gennemfører samme regler på arbejdsmarkedsområdet. § 3 er en ny bestemmelse og skal sikre, at der også på områder, der ikke er omfattet af ligebehandlingsloven, kan tages særlige ligestillingsinitiativer af ressortministeren for enten kvinder eller mænd. Særforanstaltninger kan for eksempel tænkes anvendt inden for undervisning, der ikke er omfattet af ligebehandlingsloven, fordi der ikke er tale om egentlig erhvervsuddannelse. Da der er få kvindelige iværksættere, kunne det eksempelvis også tænkes, at der tages særlige initiativer for at få flere kvindelige iværksættere. Det kan ikke nøjagtigt angives, hvorledes denne nye bestemmelse vil blive an-

vendt, da behovet for særlige initiativer formentlig vil variere på baggrund af samfundsudviklingen. Efter den gældende ligebehandlingslov, der gælder for arbejdsmarkedsområdet, skal dispensationer gives af Ligestillingsrådet efter høring af den eller de relevante ressortministre, og det forudsættes derudover, at arbejdsmarkedets parter er enige i beslutningen. Med lovforslaget, der ændrer ligebehandlingsloven, skabes en administrativ lettere adgang til at meddele dispensation, idet ressortministeren har kompetencen. Forslaget har baggrund i, at Udvalget vedrørende det fremtidige ligestillingsarbejde lagde vægt på, at der burde skabes en mindre bureaukratisk og administrativ lettere adgang til at lave særforanstaltninger til fremme af ligestilling. For eksempel kan arbejdsministeren efter forslaget tillade, at der inden for daginstitutionsområdet, hvor der ikke er mandlige pædagoger, opfordre mænd til at søge ledige stillinger. Undervisningsministeren vil på samme måde kunne give tilladelse til, f.eks. inden for datalogi, hvor der er få kvinder, at der tilrettelægges uddannelsesforløb, der særligt retter sig mod kvinder. Hvis der på bestemte områder er behov for mere generelle undtagelser, kan ministeren for ligestilling i en bekendtgørelse give adgang hertil, f.eks. til at annoncere efter det underrepræsenterede køn i stillingsannoncer, så der ikke skal gives dispensation i hvert enkelt tilfælde. Forslagets § 3, og ligebehandlingsloven § 13 er formuleret således, at ministeren for ligestilling dækker de mere overordnede principper, mens de enkelte ressortministre tillægges kompetencen til konkrete fravigelser og administrationen heraf. Dette stemmer overens med mainstreamings-princippet, der forudsætter såvel specifikke initiativer som koordinering og samordning.

Spørgsmål 18:

Ministeren bedes oplyse, om der på andre rets-områder findes regler svarende til den foreslåede § 10, stk. 2, som medfører, at en ressortminister kan overtrumfes af en anden ressortminister.

Svar:

Bestemmelsen i § 10, stk. 2, er optaget i lovforslaget på baggrund af betænkning afgivet til den gældende udvalgslov (28. marts 1985), hvor Det Politisk-Økonomiske Udvalg understregede vigtigheden af, at der ikke kun skal ske underretning om kønssammensætningen i udvalg, men